

C.K.ROULINQ

və
SİMURQ ORDENİ

J.K. ROWLING

Harry Potter

AND THE
ORDER OF THE
PHOENIX

Harrinin Hoqvartsda 5-ci ilinin başlamasına həftələr qalmışdı. Dursli-lərlə keçirdiyi bu yay tətili digər tətillərindən də cansıxıcı, əzablı keç-mişdi. Səbəbi isə həyatda yeganə dayağı – xaç atası Siriusun, ən yaxın dostları – Ronla Hermionanın ona qarşı olan soyuqluğu idi. Üç ay ərzində bir-iki kəlməlik rəsmi şəkildə ona yazdıqları məktublardan başqa onu iti-rib-axtarmamışdılar. Bu isə Harriyə çox pis təsir edir, tək olduğu həyatda özünü olduqca tənha hiss edirdi.

Beşinci sinfin dərsləri daha çətin olacaqdı. Bu ildən peşə seçiminə görə imtahanlar verməli idilər. “Gələcəkdən Xəbərlər” qəzeti təsdiqləməsə də, Harri Voldemortun qayıtdığından əmin idi. Voldemortun qayıtması isə onun həyatının təhlükədə olması demək idi...

BİRİNCİ FƏSİL

DADLINİN TƏNBEH EDİLMƏSİ

Yayın ən isti günlərindən biri sona çatır, Privet Drayv küçəsindəki dörd-künc evlərin üstünə mürgülü səssizlik çökürdü. Həmişə parıldayan maşınlar indi yolun kənarında toz-torpağın içində yanaşı düzülmüş, bir vaxtlar zümrüd rəngində olan qazonlar da saralıb solmuşdu. Quraqlıq səbəbindən qənaət üçün su şlanqlarından istifadəyə qadağa qoyulduğundan küçənin sakinləri gündəlik məşğuliyyətlərindən – maşın yumaq və qazonların otunu biçməkdən məhrum olmuşdular. Onlar özlərinin nisbətən sərin evlərində oturaraq hələlik əsər-əlaməti görünməyən mehin mənzillərinə təşrif buyurması ümidiylə pəncərələrini taybatay açmışdılar.

Bu cırhacırda bayırda təkcə yeniyetmə bir oğlan qalmışdı. O, 4 nömrəli evin həyətidəki güllükdə arxası üstə uzanmışdı. Şəvə saçlı, eynəkli, arıq oğlanın az vaxtda sürətlə boyu çıxan yeniyetmələr kimi xəstəhal görünüşü vardı. Cins şalvarı kirli, cırıq, köynəyi solğun və sallaq idi. İdman ayaqqabılarının dabanları yeyilmişdi. Onun bu görünüşü qonşular tərəfindən heç də xoş qarşılanmırdı. Hətta onlar oğlanın bu pintiliyinə görə qanuni şəkildə cəzalandırılmasının tərəfdarı idilər.

Bu axşam isə o, küçədən keçənlərin gözündən yayınmaq üçün iri çiçəkləri olan hortenziyanın arxasında gizlənmişdi. Yalnız Vernon əmiylə Petunya xala başlarını qonaq otağının pəncərəsindən çıxarıb düz aşağıya – gül ləklərinə tərəf baxsaydılar onu görə bilərdilər.

Harri isə öz aləmində elə fikirləşirdi ki, burada gizlənmək ideyasının müəllifi olaraq tərifə layiqdir. Bərk, isti torpaqda uzanmaq elə rahat olmasa da, burada televizora birgə tamaşa edərkən dişlərini qıcıyıb onun xəbərlərə sakitcə baxmasına mane olan Vernon əmi və Petunya xalanın acıqlı baxışlarına tuş gəlmirdi; heç kim ona axmaq-axmaq suallar vermirdi.

Harrinin fikirləri sanki uçaraq açıq pəncərədən qonaq otağına daxil oldu. Belə ki, Vernon Dursli qəfildən dilləndi:

– Oğlan nə yaxşı içəri girməyib? Hara gedib?

Petunya xala laqeydliklə cavab verdi:

– Mən nə bilim? Evdə yoxdur.

Vernon əmi yerində vurnuxub acıqla dedi:

– Xəbərlərə baxır... yox bir! Düzü, nə hoqqabazlıq etdiyi mənə çox maraqlıdır. Guya ki, bu normal uşaqdır, hələ bir xəbərlərlə də maraqlanır! Oğlum Dadlinin isə dünya-aləmdən xəbəri yoxdur. Soruşsan ki, baş nazir kimdir, gözlərini döyər! Normal uşaq xəbərlərlə maraqlanmırsa Harri kimilərin bizim xəbərlərlə nə əlaqəsi ola bilər axı?!

Petunya ərinə irad tutub dedi:

– Yavaş ol! Pəncərə açıqdır!

– Ah! Bağışla, əzizim...

Durslilər susdular. Harri çeynədiyi “Fruit N” yarmasının xırçıltısına qulaq asa-asa Visteriya Volk tərəflərdə yaşayan başdanxarab, pişik aşiqi qoca qarı Missis Fiqin ləng yerisinə tamaşa edirdi. Qarı qaşqabağını sallayıb öz-özünə deyiniirdi. Missis Fiq hər dəfə Harrini küçədə görəndə evlərinə çay içməyə dəvət edərdi. Bu dəfə isə kolların arasında gizlənməsi, missis Fiqin onu görməməsi Harrinin lap ürəyindən oldu.

Qarı yolu dönüb gözədən itən vaxtda Vernon əminin səsi pəncərədən bayıra yayıldı:

– Dadd çay içməyə gedib?

Petunya xala həlim səsle dedi:

– Polkisgildədir. Özünə xeyli balaca dostlar tapıb. Onların sevimlisinə çevrilib...

Harri özünü güclə saxladı ki, nırçıldamasın. Dursli ailəsi oğulları Dadli haqda elə yüksək fikirdə idi ki, adam lap məəttəl qalırdı. Yay tətili boyunca ailəsi Dadlinin hər gecə dostlarından biriylə çay içməyə getdiyi barədə primitiv yalanlarına inanmışdı. Harri isə çox gözəl bilirdi ki, Dadli çay içməyə-zada getməyib! Hər gecə dəstəsi ilə oyun parkını dağıtmaqla, küçə küncələrində siqaret çəkməklə, yoldan keçən maşınları və uşaqları daş-qalaq etməklə məşğul olub. Axşamlar Litl Vinqinqdə gəzişəndə onların hərəkətlərinin şəxsən şahidi olmuşdu. Harri yay tətilinin böyük qismini küçələrdə veyillənmək, yol kənarında boy-boy sıralanan zibil qutularını eşib qəzet axtarmaqla keçirmişdi.

Saat 7-də yayımlanan xəbərlərin başladığını car çəkən musiqi sədalari Harrinin qulağına dəyən kimi ürəyi bulanmağa başladı. Kim bilir, bəlkə də bir aydır gözlədiyi elə bu gün olacaq...

“Artıq İspaniya hava limanlarında yükdaşıyan fəhlələrin tətili ikinci həftədir davam edir. Bu səbəbdən də hava limanlarında çıxılmaz vəziyyətdə qalan turistlərin sayı rekord həddə çatıb”.

Xəbər aparıcısı cümləsini qurtaran kimi Vernon əmi nərilədi:

– Məndən olsa, onlara ömürlük siesta verərdim!

Bu xəbərin Harri üçün heç bir əhəmiyyəti yox idi. Ürəkbulanması keçmişdi. Əgər nəsə fəvqəladə hadisə – ölüm, uçqun hadisəsi baş versəydi ilk növbədə deyilərdi. Şübhəsiz ki, belə xəbərlər turistlərin çıxılmaz vəziyyətdə qalması xəbərindən daha vacibdir...

Tutub saxladığı nəfəsini ağır-ağır verib mavi parıltılı səmaya baxmağa başladı.

Bu ilki yayın hər günü eyni formada: gərginlik, ümidlə gözləmək, müvəqqəti rahatlıq tapma, yenidən gərginliyin pik nöqtəyə qalxması... və getdikcə lap kök salan “niyə hələ də heç bir hadisə baş vermir?” sualını verməklə keçirdi.

Maqların gözlərindən yayınan izahı mümkün olmayan qeyb olma hadisəsi, ya da başqa bir qəribə hadisə eşitmək ümidiylə Harrinin qulağı daim xəbərlərdə idi. Yük daşıyan fəhlələrin tətili xəbərinin ardınca Cənub Şərqdəki quraqlıq (Vernon əmi bağırdı: – Ümidvaram qapı qonşumuz bu xəbərə qulaq asır! Səhər saat üçdə pulverizatoru açan qonşunu deyirəm!), sonra isə Surrei tarlasında qəzaya uğrayan helikopter, daha sonra isə məşhur aktrisanın tanınmış ərinədən boşanması haqda (bir dəri bir sümük olan əlinə

keçən hər jurnalda bu məsələni acgözlüklə izləyən Petunya xala dodaqaltı mızıldandı: – Çox da vecimizədi sizin murdar əməlləriniz!) süjetlər getdi. Harri gözlərini batmaqda olan günəş şüalarının təsiri ilə yumdu.

Xəbərlərin aparıcısı, “Son olaraq, Banci adlandırılan tutuquşu bu yay istidən qaçıb sərinləməyin yolunu tapıb. Barnsleydə Five Feathers də yaşayan Banci su xizəyini öyrənib! Təfərrüatlarını müxbirimiz Meri Dorkins çatdıracaq...” – dedi.

Harri yenidən gözlərini açdı. Madam su xizəyi ilə məşğul olan tutuquşulara gəlib çıxdılar, deməli, qulaq asmalı elə də mühüm xəbər qalmayıb. Ehmalca üzüstə yatdı, iməkləyərək pəncərənin altından keçməyə hazırlaşdı. Heç iki düym getməmişdi ki, işıq sürətiylə dalbadal bir neçə hadisə baş verdi. Əks-səda verən güclü şaqqıltı tufəng səsi kimi gecənin yuxulu səssizliyini pozdu. Dayanacaqdağı maşının altında yatan pişik güllə kimi çıxıb gözdən itdi. Durslilərin qonaq otağında çığırtı, bağırtı, söyüş, çini qabın sınmasının səsi bir-birinə qarışdı.

Harrinin gözlədiyi işarə sanki bu imiş. Dərhal ayağa qalxıb cins şalvarının kəmərinə ilişdirdiyi taxta çubuğunu qılnc kimi qınından çıxarmaq istəyirdi ki, təkəsini Durslilərin evinin açıq pəncərəsinə çırpdı. Bu səsə Petunya xala yenidən qaraqışqırıq saldı.

Harriyə elə gəldi ki, başı iki yerə parçalandı. Yazığın gözlərindən yaş axmağa başladı. Yerində səndələməyə başlayan Harri küçəyə baxaraq səsin haradan gəldiyini ayırd etməyə çalışırdı. Güclə qəddini düzəltmək istəyirdi ki, bu dəfə açıq pəncərədən iki çəhrayı əl düz Harrinin xirtdəyindən yapışdı. Vernon əmi idi:

– Tez ol rədd elə o çubuğu! Bu dəqiqə yox elə, gözüm görməsin! Eşidirsən?! Nə qədər heç kim görməyib, yox elə onu!

Harri tənənfəs dedi:

– Burax məni!

Bir-iki saniyə onlar beləcə əlbəyaxa oldular. Harri sol əliylə əmisinin sosiskaya bənzər barmaqlarını dartışdırır, sağ əlində çubuğunu bərk-bərk tutub yuxarıya qaldıraraq inadla saxlamağa çalışırdı. Harrinin başının düz ortasındakı küt ağrı dəhşətli şəkildə zoqquldamağa başlayanda Vernon əmi qıyyə çəkib onun xirtdəyini buraxdı. Sanki Vernon əmini elektrik vurmuşdu. Çox güman ki, Harrinin fəvqəltəbii gücü Vernon əminin qohumunu boğmağına imkan verməmişdi.

Təngnəfəs olan Harri hortenziya gülü kolunun üstünə yığıldı. Ayağa qalxıb ətrafa göz gəzdirməyə başladı. Şaqqıltı səsinə səbəb olan şeydən əsər-əlamət yox idi. Əvəzində ətraf evlərdəki pəncərələrdən boylanən qonşuların gözləri onlara zillənmişdi. Cəld əlindəki çubuğu şalvarının içinə soxub gizlətdi. Guya ki, onun heç nədən xəbəri yoxdur. Fağır-fağır qonşulara baxdı. Vernon əmi isə pərdəsinin arxasından gözlərini onlara zilləyən 7 nömrəli evin sahibəsinə tərəf üzünü tutub qışqırdı:

– Necə də gözəl bir axşamdır! İndicə maşının karbürətorundan çıxan səsi siz də eşitdiniz? Petunyayla mən yaman diksindik.

Qonşuların hamısı bir-bir pəncərələrinin ağzından çəkilənədek Vernon əmi tükürpərdici müdhiş gülüşlə ətrafa baxdı. Sonra üz ifadəsi qəfil dəyişdi. Üz-gözünü turşudub barmağıyla Harrini yanına çağırdı.

Harri kiçik addımlarla Vernon əmiyə tərəf gedir, amma ehtiyatını da əldən vermirdi. Lap yaxınlaşmır, yenidən onu boğacağından qorxurdu.

Vernon əmi hirsindən titrəyən xırıltılı səslə dedi:

– Bu hoqqabazlığı etməkdə məqsədin nə idi?!

Harri təmkinini pozmadan cavab verdi:

– Nə məqsəd?

Harri hələ də şaqqıltı səsinə çıxaranı görmək ümidiylə küçənin gah sağına, gah soluna baxırdı.

Vernon əmi yenidən dedi:

– Bizim eşikdə tapança səsinə çıxarırsan...

Harri ötkəmliklə bildirdi:

– O səsi mən çıxarmadım!

Petunya xalanın uzunsov ətsifəti Vernon əminin çəhrayı, yekə sifətinin yanında peyda oldu. Bənizi saralmışdı.

– Pəncərəmizin altında niyə gizlənmişdin? Nə gəzirdin orda?

Vernon əmi arvadının sözlərini təsdiqlədi:

– Ay sağ ol, Petunya! Bax, bizim pəncərənin altında sənə nə işin var idi?!

Harri yavaş səslə cavab verdi:

– Xəbərlərə qulaq asırdım.

Xalasıyla əmisi hiddətlə bir-birinə baxdılar.

– Yenə?! Sən yenə xəbərlərə qulaq asırdın?!

Harri cavab verdi:

– Bəli... neyləyim axı. Hər gün xəbərlər dəyişir, yenilənir.

– Mənə ağıl vermə, bala! Düz-əməlli danış görüm, nə hoqqabazlıq edirdin?! Özün də çox gözəl bilirsən ki, sənin kimi...

– Vernon, yavaş! – Petunya xala pıçıldadı.

Vernon əmi səsini alçaltdı. İndi Harri də əmisini güclə eşidirdi.

– Sənin kimilər heç vaxt bizim xəbərlərimizdə olmur!

Harri:

– Sizin bildiyiniz elə bundan ibarətdir.

Durslilər gözlərini bərəldib bir anlıq Harriyə baxdılar. Sonra Petunya xala dedi:

– Sən murdar balaca yalançısan.

Xala da əri kimi səsini alçaltdı davam etdi:

– Yaxşı, bəs bunların hamısı nədir...

Artıq Harri xalasının səsini eşitmir, nə dediyini dodaqlarının açılıb bağlanmasından başa düşürdü: “...bayquşlar yeni xəbərləri sənə çatdırmır?”

Vernon əmi o saat sevincək pıçıldadı:

– Aha! Buyur, buna da cavab ver! Guya ki, xəbərlərin hamısını bu iyrənc quşlardan aldığını bilmirik!

Harri bir anlıq tərəddüd etdi. Əmisiylə xalasının onun həqiqəti deyərkən necə əzab çəkdiyini başa düşməsələr də, Harri bu həqiqətin ona baha başa gələcəyini bilirdi.

– Bayquşlar... bayquşlar mənə xəbərləri çatdırmır.

– İnanmıram.

– Heç mən də inanmıram.

– Sənin nə hoqqadan çıxdığından xəbərdarıq.

– Bizi axmaq yerinə qoyma.

Səbir kasası dolan Harri dedi:

– Əsl xəbər bu imiş ki!

Durslilər onu çağırmağa macal tapmamış Harri arxaya dönüb gül-ləklərinin üstündən tullandı. Bağıın kiçik çəpərini aşıb küçədə addımlamağa başladı.

Harri artıq başının bələda olduğunu bilirdi. Nə vaxtsa etdiyi bu kobudluğa görə xalasıyla əmisinə cavab verməli olacaqdı. Amma hal-hazırda Harrini bu yox, tamamilə başqa məsələlər narahat edirdi.